

Hustru som Ekte fortsætte sin Mand's Bedrift under samme Firmanavn; derfor tillades det, at en Forretning under samme Firma kan gaa i Arv til Arvinger, og derfor tillades det, at en Forretning kan overdrages til Trediemand til fremdeles at føres under samme Firma, men vel at mærke naar Bedkommende tilføjer, at det er Firmaets forrige Indehaverss Efterfølger, der driver Forretningen; thi derved henledes Publikum's Opmærksomhed paa den skete Personvegel. Jeg tror, at dette er tilstrækkelig for at give ærede Medlemmer en Forestilling om, hvad det er, der tilsigtes og hvad der vindes ved denne Lov. Naarlig naar Lovforslaget bliver begrænset, som det foreslaas, hvad Forpligtelsen til at gjøre Firmaanmeldelse angaar, saa at Forpligtelsen i Virkeligheden ikke gaar videre, end den gaar nu, er der ikke Tale om, at dens Bestemmelser kunne medføre nogensomhelst Gene eller nogensomhelst Besvær for noget Menneske yderligere end den nu bestaaende Lov. Derimod vil der paa den anden Side, som sagt, vindes dette, at man kan faae større Sandhed i Firmaanmeldelserne og derved altsaa faae større Sikkerhed imod, at Trediemand skal blive vildledt og stuffet, og det kan vistnok ikke betvivles, at ligesom Sandhed bør herse, saavidt muligt, i alle Forhold, saaledes bør der fremfor Alt, saavidt muligt, finde Sandhed Sted i Handels- og Omsætningsforhold.

Naar jeg nu gaar over til de Vædringsforslag, der ere bragte i Forslag af Udvalgets Hjerlert, skal jeg ganske kort nævne det, der staar under Nr. 1. Det har ikke nogen særdeles indgribende Betydning. Det gaar ud paa at opretholde den Bestemmelse, der findes i den nugældende Firmalovgivning, idet det bestemmer, at naar Anmelderen er misfornøiet med den Afvisning af en Firmaanmeldelse, der har fundet Sted, kan han besængaende henvende sig med sin Klage — efter den nuværende Lovgivning til Indenrigsministeren, men for Fremtiden maa det blive — til Justitsministeren, som da afgjør Sagen, uden at Bedkommendes Udgang til at faa Spørgsmaalet afgjort ved Rettergang derved indskrænkes. I Lovforslagets § 3 hedder det derimod, at naar Anmelderen finder Afvisningen ubesøiet og ikke vil indbringe Spørgsmaalet om Afvisningens Lovlighed for Domstolene, kan han forelægge Sagen for Justitsministeren, ved hvis Afgjørelse det da i Forhold til Anmelderen har sit Forblivende. Efter Lovforslaget vil den Naagældende altsaa ikke kunne gaa til Domstolene, naar han har indbragt Spørgsmaalet for Ministeren, og denne har afgjort Sagen. Der har i Ud-

valget været Stemning for i denne Henseende at blive staaende ved den nugældende Regel, ved Loven af 1862. Dette Spørgsmaal har vel, som sagt, ikke nogen overmaade stor praktisk Betydning. Det er i alt Fald et af de Punkter, hvor man vil kunne gjøre Vædringer i Lovforslaget uden at frygte for, at det skal berede Sagen nogen Vanskelighed eller fremfalde nogen Betænkelse eller nogen Misfornøielse i de andre standnaviste Lande, thi det er et særlig danskt Punkt. Jeg skal kun med Hensyn til dette Vædringsforslag gjøre opmærksom paa, at det naturligtvis er en Truffeil, naar der i 2den Linie staar „Anmelderne“, det skal være „Anmelderen“, hvilket ogsaa fremgaar af de følgende Ord: „kan han“. — Det væsentligste Vædringsforslag er det under Nr. 2 i Forbindelse med Vædringsforslaget til § 16. Jeg har allerede berørt, at der i Udvalget har været Betænkelse ved at udstrække Forpligtelsen til at gjøre Firmaanmeldelse videre end efter den nu gældende Lovgivning. Efter den gældende Lovgivning er der ikke nogen Forpligtelse til at gjøre Firmaanmeldelse, naar en Mand eller en Kone kun vil drive sin Forretning som Enteltmand og kun under sit eget Navn. Det er alene, naar man træder i Forbindelse med andre Personer, eller naar der bliver Tale om, at et Firma skal indeholde noget Andet end Bedkommendes eget Navn, at der er en Forpligtelse til at gjøre Firmaanmeldelse. Man har troet det rigtigt at blive staaende herved, og derpaa gaar den Forandring ud, som er foreslaaet i det 4de Vædringsforslag, som er fallet til § 16; men man har tillige ment, at det vil være rigtigt, naar Forholdet bliver stille saaledes, at der kun er en Forpligtelse til at gjøre Anmeldelse til Firma-registeret, hvor der er et Selskabsforhold til Stede, eller hvor et andet Navn skal benyttes end Bedkommendes eget, saa at udstrække denne Forpligtelse, som det ogsaa er Tilfældet nu, til dem, der drive anden borgerlig Næring end Handel, altsaa navnlig til Haandværkere. Der er vel næppe nogen Haandværker, der driver sin Bedrift under et anmeldelsespligtigt Firma, med mindre hans Forretning har et større Omfang, og han i Virkeligheden driver Handel foruden at drive sit Haandværk. Naar det imidlertid fremdeles for de Handlende, der kun ville drive Handel under eget Navn, bliver en frivillig Sag, om de ville gjøre Anmeldelse eller ikke, saa kan der aabenbart heller ikke være nogen Betænkelse ved at give en lignende Regel for Haandværkerens Bedkommende, saa at, hvis de ville, kunne de